

¹Geht durch die Gassen zu Jerusalem und schauet und erfahret und suchet auf ihrer Straße, ob ihr jemand findet, der recht tue und nach dem Glauben frage, so will ich dir gnädig sein.²Und wenn sie schon sprechen: "Bei dem lebendigen Gott!", so schwören sie doch falsch.³HERR, deine Augen sehen nach dem Glauben. Du schlägst sie, aber sie fühlen's nicht; du machst es schier aus mit ihnen, aber sie bessern sich nicht. Sie haben ein härter Angesicht denn ein Fels und wollen sich nicht bekehren.⁴Ich dachte aber: Wohlan, der arme Haufe ist unverständlich, weiß nichts um des HERRN Weg und um ihres Gottes Recht.⁵Ich will zu den Gewaltigen gehen und mit ihnen reden; die werden um des HERRN Weg und ihres Gottes Recht wissen. Aber sie allesamt hatten das Joch zerbrochen und die Seile zerrissen.⁶Darum wird sie auch der Löwe, der aus dem Walde kommt, zerreißen, und der Wolf aus der Wüste wird sie verderben, und der Parder wird um ihre Städte lauern; alle, die daselbst herausgehen, wird er fressen. Denn ihrer Sünden sind zuviel, und sie bleiben verstockt in ihrem Ungehorsam.⁷Wie soll ich dir denn gnädig sein, weil mich meine Kinder verlassen und schwören bei dem, der nicht Gott ist? und nun ich ihnen vollauf gegeben habe, treiben sie Ehebruch und laufen ins Hurenhaus.⁸Ein jeglicher wiehert nach seines Nächsten Weib wie die vollen, müßigen Hengste.⁹Und ich sollte sie um solches nicht heimsuchen? spricht der HERR, und meine Seele sollte sich nicht rächen an solchem Volk, wie dies ist?¹⁰Stürmet ihre

¹طُوفُوا فِي شَوَارِعِ أُورُشَلِيمَ وَانظُرُوا، وَاعْرِفُوا وَقَتِّسُوا فِي سَاحَاتِهَا. هَلْ تَجِدُونَ إِنْسَانًا أَوْ يُوجَدُ عَامِلٌ بِالْعَدْلِ طَالِبُ الْحَقِّ، فَأَصْفَحْ عَنْهَا.² وَإِنْ قَالُوا، حَيْ هُوَ الرَّبُّ فَإِنَّهُمْ يَخْلِفُونَ بِالْكَذِبِ. يَا رَبِّ، أَلَيْسَتْ عَيْنَاكَ عَلَى الْحَقِّ. صَرْتَهُمْ قَلَمٌ يَتَوَجَّعُوا. أَفَنَيْتَهُمْ وَأَبَوْا قُبُولَ التَّائِبِ. صَلُّوا وَجُوهَهُمْ أَكْثَرَ مِنَ الصَّخْرِ. أَبَوْا الرَّجُوعَ.⁴ أَمَا أَنَا قُلْتُ، إِنَّمَا هُمْ مَسَاكِينٌ. قَدْ جَهَلُوا لِأَنَّهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا طَرِيقَ الرَّبِّ، قِصَاءَ إِلَهُهِمْ.⁵ أَنْطَلِقُ إِلَى الْعُظَمَاءِ وَأَكَلِمُهُمْ لِأَنَّهُمْ عَرَفُوا طَرِيقَ الرَّبِّ، قِصَاءَ إِلَهُهِمْ. أَمَا هُمْ فَقَدْ كَسَرُوا التَّيْرَ جَمِيعًا وَقَطَعُوا الرَّبْطَ.⁶ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ بَصُرْتُهُمُ الْأَسَدُ مِنَ الْوَعْرِ. ذُنُوبُ الْمَسَاءِ يَهْلِكُهُمْ. يَكْمُنُ التَّمِرُ حَوْلَ مُدْيِهِمْ. كُلُّ مَنْ حَرَخَ مِنْهَا يُفْتَرَسُ لِأَنَّ دُوبَهُمْ كَثُرَتْ. تَعَاظَمَتْ مَعَاصِيهِمْ.⁷ كَيْفَ أَصْفَحُ لَكَ عَنْ هَذِهِ. بَنُوكَ تَرَكُونِي وَخَلَفُوا بِمَا لَيْسَتْ إِلَهَةٌ. وَلَمَّا أَشْبَعْتُهُمْ رَتَّوْا، وَفِي بَيْتِ زَانِيَةٍ تَرَاخَمُوا.⁸ صَارُوا حُصْنًا مَعْلُوقَةً سَانِيَةً. صَهَلُوا كُلُّ وَاحِدٍ عَلَى امْرَأَةِ صَاحِبِهِ.⁹ أَمَا أَعَاقِبُ عَلَى هَذَا يَقُولُ الرَّبُّ. أَوْ مَا تَتَّقِمُ نَفْسِي مِنْ أُمَّةٍ كَهَذِهِ. إِصْعَدُوا عَلَى أَسْوَارِهَا وَاحْرَبُوا وَلَكِنْ لَا تُفْنَوْهَا. ائْزِعُوا أَفْئَاتِهَا لِأَنَّهَا لَيْسَتْ لِلرَّبِّ.¹¹ لِأَنَّهُ خَيَانَةٌ خَاتَمِي بَيْتِ إِسْرَائِيلَ وَبَيْتِ يَهُودَا، يَقُولُ الرَّبُّ.¹² جَحَدُوا الرَّبَّ وَقَالُوا، لَيْسَ هُوَ، وَلَا يَأْتِي عَلَيْنَا سُرٌّ، وَلَا تَرَى سَيْفًا وَلَا جُوعًا.¹³ وَالْأَنْبِيَاءُ يَصِيرُونَ رِيحًا وَالْكَلِمَةُ لَيْسَتْ فِيهِمْ. هَكَذَا يُصْنَعُ بِهِمْ.¹⁴ لِذَلِكَ هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلَهُ الْجُودِ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكُمْ تَتَكَلَّمُونَ بِهَذِهِ الْكَلِمَةِ، هَتَّنَدًا جَاعِلٌ كَلَامِي فِي قِمَاحٍ طَارًا، وَهَذَا الشَّعْبُ حَطْبًا، فَتَأْكُلُهُمْ.¹⁵ هَتَّنَدًا أَجْلِبُ عَلَيْكُمْ أُمَّةً مِنْ بَعْدِ يَابِئْتِ إِسْرَائِيلَ يَقُولُ الرَّبُّ. أُمَّةً قَوِيَّةً. أُمَّةً مُنْذُ الْقَدِيمِ. أُمَّةً لَا تَعْرِفُ لِبَيْتِهَا وَلَا تَفْهَمُ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ.¹⁶ جَعِبْتُهُمْ كَقَفِيرٍ مَفْبُوحٍ. كُلُّهُمْ جَبَائِرُ.¹⁷ فَإَتَاكُلُونَ حِصَادَكَ وَجَبْرَكَ الَّذِي يَأْكُلُهُ بَنُوكَ وَبَنَاتُكَ. يَأْكُلُونَ عَمَمَكَ وَبَقْرَكَ. يَأْكُلُونَ جَفْتَكَ وَبَيْتَكَ. يَهْلِكُونَ بِالسَّيْفِ مُدَّتَكَ الْحَصِيئَةَ الَّتِي أَنْتَ مُتَكِلٌ عَلَيْهَا.¹⁸ وَأَيْضًا فِي تِلْكَ الْآيَامِ يَقُولُ الرَّبُّ لَا أَفْنِيكُمْ.¹⁹ وَبِكُونٍ حِينَ تَقُولُونَ، لِمَاذَا صَنَعَ الرَّبُّ إِلَهُنَا بِتَا كُلِّ هَذِهِ. تَقُولُ لَهُمْ، كَمَا أَنَّكُمْ تَرَكْتُمُونِي وَعَبَدْتُمْ إِلَهَةً غَرِيبَةً فِي أَرْضِكُمْ، هَكَذَا تَعْبُدُونَ الْعُرَبَاءَ فِي أَرْضٍ لَيْسَتْ لَكُمْ.²⁰ أَحْبِرُوا يَهْدًا فِي بَيْتِ بَعْقُوبَ وَأَسْمِعُوا بِهِ فِي يَهُودَا قَائِلِينَ،²¹ اِسْمَعْ هَذَا أَيُّهَا الشَّعْبُ الْجَاهِلُ وَالْعَدِيمُ الْقَهْمِ، الَّذِينَ لَهُمْ أَعْيُنٌ وَلَا يُبْصِرُونَ.

Mauern und werfet sie um, und macht's nicht gar aus! Führet ihre Reben weg, denn sie sind nicht des HERRN;¹¹ sondern sie verachten mich, beide, das Haus Israel und das Haus Juda, spricht der HERR.¹² Sie verleugnen den HERRN und sprechen: "Das ist er nicht, und so übel wird es uns nicht gehen; Schwert und Hunger werden wir nicht sehen."¹³ Ja, die Propheten sind Schwätzer und haben auch Gottes Wort nicht; es gehe über sie selbst also!"¹⁴ Darum spricht der HERR, der Gott Zebaoth: Weil ihr solche Rede treibt, siehe, so will ich meine Worte in deinem Munde zu Feuer machen, und dies Volk zu Holz, und es soll sie verzehren.¹⁵ Siehe, ich will über euch vom Hause Israel, spricht der HERR, ein Volk von ferne bringen, ein mächtiges Volk, dessen Sprache du nicht verstehst, und kannst nicht vernehmen, was sie reden.¹⁶ Seine Köcher sind offene Gräber; es sind eitel Helden.¹⁷ Sie werden deine Ernte und dein Brot verzehren; sie werde deine Söhne und Töchter fressen; sie werden deine Schafe und Rinder verschlingen; sie werden deine Weinstöcke und Feigenbäume verzehren; deine festen Städte, darauf du dich verläßt, werden sie mit dem Schwert verderben.¹⁸ Doch will ich's, spricht der HERR, zur selben Zeit mit euch nicht gar aus machen.¹⁹ Und ob sie würden sagen: "Warum tut uns der HERR, unser Gott, solches alles?", sollst du ihnen antworten: Wie ihr mich verlaßt und den fremden Göttern dient in eurem eigenen Lande, also sollt ihr auch Fremden dienen in einem Lande, das nicht euer ist.²⁰ Solches sollt ihr verkündigen im Hause Jakob und predigen in Juda und

لَهُمْ آذَانٌ وَلَا يَسْمَعُونَ.²² أَبَائِي لَا تَحْسَبُونَ يَقُولُ الرَّبُّ. أَوْلَا تَرْتَعِدُونَ مِنْ وَجْهِ آتَا الَّذِي وَصَعْتُ الرَّمْلَ نُحُومًا لِلْبَحْرِ قَرِيبَةً أَيْدِيَهُ لَا يَبْعَدُهَا، فَتَلَّاطُمْ وَلَا تَسْتَطِيعُ، وَتَبْعُ أَمْوَاجُهُ وَلَا تَجَاوِزُهَا.²³ وَصَارَ لِهَذَا الشَّعْبِ قَلْبٌ غَاصٌ وَمُتَمَرِّدٌ. عَصَوْا وَمَصَّوْا.²⁴ وَلَمْ يَقُولُوا يَقُولِهِمْ، لِيَحْفَ الرَّبُّ إِلَهَنَا الَّذِي يُعْطِي الْمَطَرَ الْمُبَكَّرَ وَالْمُتَأَخَّرَ فِي وَفْيِهِ. يَحْفَظُ لَنَا أَسَابِيعَ الْخَصَادِ الْمَفْرُوضَةِ.²⁵ أَنَامُكُمْ عَكَسَتْ هَذِهِ، وَخَطَايَاكُمْ مَنَعَتِ الْخَيْرَ عَنْكُمْ.²⁶ لِأَنَّهُ وَجَدَ فِي شَعْبِي أَشْرَارًا يَرِضُونَ كَمُنْحَنٍ مِنَ الْقَانِصِينَ. يَنْصِبُونَ أَشْرَاكَ يُمْسِكُونَ النَّاسَ.²⁷ مِثْلَ قَفْصِ مَلَانٍ طُيُورًا هَكَذَا يُبْوئُهُمْ مَلَاتُهُ مَكْرًا. مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ عَظُمُوا وَاسْتَعْبُوا.²⁸ سَمِنُوا. لَمَعُوا. أَيْضًا تَجَاوَزُوا فِي أُمُورِ السَّرِّ. لَمْ يَقْضُوا فِي دَعْوَى الْيَتِيمِ. وَقَدْ تَجَحُّوا. وَبِحَقِّ الْمَسَاكِينِ لَمْ يَقْضُوا.²⁹ أَفَلَا جِلَّ هَذِهِ لَا أَعَاقِبُ يَقُولُ الرَّبُّ. أَوْلَا تَتَّقِمُ نَفْسِي مِنْ أُمَّةٍ كَهَذِهِ.³⁰ صَارَ فِي الْأَرْضِ دَهْسٌ وَقَشَعِيرَةٌ.³¹ الْأَنْبِيَاءُ يَتَّبِأُونَ بِالْكَذِبِ، وَالْكَهَنَةُ تَحْكُمُ عَلَى أَيْدِيهِمْ، وَشَعْبِي هَكَذَا أَحَبَّ. وَمَاذَا تَعْمَلُونَ فِي أَجْرَتِهَا.

sprechen:²¹Höret zu, ihr tolles Volk, das keinen Verstand hat, die da Augen haben, und sehen nicht, Ohren haben, und hören nicht!²²Wollt ihr mich nicht fürchten? spricht der HERR, und vor mir nicht erschrecken, der ich dem Meer den Sand zum Ufer setzte, darin es allezeit bleiben muß, darüber es nicht gehen darf? Und ob's schon wallet, so vermag's doch nichts; und ob seine Wellen schon toben, so dürfen sie doch nicht darüberfahren.²³Aber dies Volk hat ein abtrünniges, ungehorsames Herz; sie bleiben abtrünnig und gehen immerfort weg²⁴ und sprechen nicht einmal in ihrem Herzen: Laßt uns doch den HERRN, unsern Gott, fürchten, der uns Frühregen und Spätregen zu rechter Zeit gibt und uns die Ernte treulich und jährlich behütet.²⁵Aber eure Missetaten hindern solches, und eure Sünden wenden das Gute von euch.²⁶Denn man findet unter meinem Volk Gottlose, die den Leuten nachstellen und Fallen zurichten, sie zu fangen, wie die Vogler tun.²⁷Und ihre Häuser sind voller Tücke, wie ein Vogelbauer voller Lockvögel ist. Daher werden sie gewaltig und reich, fett und glatt.²⁸Sie gehen mit bösen Stücken um; sie halten kein Recht, der Waisen Sache fördern sie nicht, daß auch sie Glück hätten, und helfen den Armen nicht zum Recht.²⁹Sollte ich denn solches nicht heimsuchen, spricht der HERR, und meine Seele sollte sich nicht rächen an solchem Volk, wie dies ist?³⁰Es steht greulich und schrecklich im Lande.³¹Die Propheten weissagen falsch, und die Priester herrschen in ihrem Amt, und mein Volk hat's gern also. Wie will es euch zuletzt

darob gehen?